

Het mysterie in het duister

tekst en foto's **Jan Mukan Klungers**

Dit is een E-book uitgave van Zen in Salland. Je kunt hier vrijelijk uit citeren, mits je de bron vermeldt. Zen in Salland is een zengroep waar je wekelijks samen met anderen kunt mediteren in Deventer. Je kunt ook individuele begeleiding krijgen bij je zenbeoefening. Het onderricht is gratis, maar deelnemen niet. De onkosten, huur, meditatiekussens, publiciteit, enzovoort, moeten wel betaald worden. Dit E-book kun je gratis downloaden. We stellen het erg op prijs als je ons steunt met een bescheiden bedrag. Banknummer NL77 TRIO 0390 9857 67 t.n.v. Stichting Zen in Salland.

2018

Een E-book uitgave van

Zen in Salland

In stilte ontdek je waar je leven over gaat

www.zen-in-salland.nl

info@zen-in-salland.nl

Het mysterie in het duister

tekst en foto's **Jan Mukan Klungers**

Wijhe, maart 2023

Genesis

Het was donker.

Donker.

De geest Gods zwierf over de wateren.

Uit deze duisternis schiep hij de aarde, de bergen,

De zee, de sterren,

De planten en de dieren.

Met slechts zijn woord, zijn wil.

Als laatste schiep hij de mens.

Naar zijn beeld: mannelijk en vrouwelijk.

Hij gaf de mens de aarde, de planten en de dieren,

Om over te heersen.

En dat was een misrekening.

Ginungagap

De bodemloze afgrond.

Donker.

Diepdonkere duisternis.

Niflheim, het land van dichte mist.

Muspelheim, het land van vuur.

Diep daaronder, de levensbron, Hvergelmir.

Rivieren, ijs. Heel veel ijs.

Ymir stond op.

De grootste van alle reuzen.

De vader van IJs, Vorst, Sneeuw en Water.
Audhumla, de koe die Ymir voedde.

Audhumla, die zich voedde uit Hvergelmir, de levensbron.

Buri stond op, de oervader van alle Asen.

Zij plantten Yggdrasil en schiepen de aarde.

Odin, Vili en Ve.

Zij overwonnen Ymir en de ijsreuzen.

Behalve Bergelmir die een boot bouwde
om zijn gezin te redden van de zondvloed.

Ymirs bloed: de zee en de rivieren

Ymirs vlees: het land

Ymirs beenderen: de bergen

Ymirs tanden: de rotsen en het grind

Ymirs schedeldak: de hemel.

De vonken uit Muspelheim: de sterren

Jotunheim voor de Asen

Midgard met haar planten en bomen.

De regenboogbrug daartussen.

De mens uit de es en de vlier. Asker en Embla.

Strijd, vernietigende strijd.

Een nieuwe morgen
Hoe zal het verder gaan?

Verborgen in het zonlicht
Kijkt de koe mij aan.

Overvliegende raven

(heel laag)

Krok

Krok....krok....

Raven

Twee

Hierboven cirkelend

Krok....krok....

Speelse dwarrelval

Nog een keer.

Uit het zicht.

Zazen op een nazomerochtend

Adem in mijn onderbuik

Opklimmend tot mijn hart.

Mijn hele lichaam ademt.

Prrrt....prrrt....prrrt....prrrt....

De mussen komen eten.

voerschaal...prrrt....klimop prrrt....voerschaal....

De merel met het kapotte pootje hinkt dichterbij.

Eten....wachten tot de mussen weg zijn....

Snavel klapperend...prrrt....eten...

Overledenen en zieken wandelen door mijn geest

De pimpelmees laat zijn zilveren lentelied horen

Heel even.

Houtduiven koeren maar door.

De beide kerktorens luiden hun klokken.

Elkaars echo

Voorzichtig weer opstaan.

Planten water geven

Zon en maan
Ontmoeten elkaar
Half verborgen
In de wolken

Een nazomerzaterdagochtend in Wijhe

Komend uit de winkel van Albert Heijn

De ruimte van het plein.

We zien elkaar.

Een brede glimlach.

De viskraam walmt.

Het klokkenspel speelt een lullig liedje.

Kauwtjes spelen luidruchtig.

We maken een praatje

En drinken koffie in de Langstraat.

Geven zonder geven

Ontvangen zonder ontvangen

Wat brengt dit moment tot bloei?

Niet mijn wil.

Het ongetemde gaat zijn eigen gang.

Verdwaald in de taal

Schrik ik wakker.

Mijn zintuigen openen zich.

Kijk!

De boom boomt.

De mens menst!

De stroom stroomt.

Hoe voel ik dat ik leef.

Ik wil wel in het donker, maar niet in het bos.

Een heel klein stukje dan?

Goed, een heel klein stukje.

.....

Ik wil terug.

Wil je naar huis?

Nee, naar de straten met lichtjes.

.....

Ik wil toch wel naar het bos.

Dat is goed.

Het is heel donker.

Ja.

Ik zie toch wat.

....

Ik durf het eigenlijk niet, maar ik doe het toch.

Je bent een held.

Het is heel stil.

Ja.

Ik zie de sterren.

De storm

Voor de storm

De regen

Striemend over het gras op de dijk

Scherpe zonnestralen

Breken uit donkere wolken.

In de storm

Stuivend water

Van de rivierarm bruisend tot de hemel reikend.

Bulderend en krakend in de bomen

Waar sneeuwkllokjes soepel meebewegen.

De vogels spelen op de golven in de lucht.

Onzichtbare storm

Raakt ongetemd de aarde aan.

Stemmen worden niet meer gehoord.

Gedachten worden weggeblazen.

Onzichtbare storm, te zien in wat wordt aangeraakt.

Storm in de nacht.

Je kunt niet meer doen

Dan afwachten tot het overgaat.

Achter het kraken en bulderen,

Ver daarachter

Stilte

Donkere stilte, die het geluid niet schuwt.

Na de storm

De aarde likt haar wonden.

De geest van de winter
slaapt niet voortdurend
tegenwoordig

Klamme natheid
doet niet groeien

dan
vanzelf
de oermaterie
zwanger van het bestaan
geeft haar eerste vormen prijs

het wil geboren worden
gezien
erkend

een weidse blik
omvat alles, heel stil

Het klankpaleis

Heldere roffels

In ijzig zonlicht

De lente wordt wakker

Als je binnen blijft

Onopgemerkt

Het klankpaleis in de lente

Een lage zon door de bomen

De dag lijkt ochtend

avond

de nacht sluipt ongemerkt

de avond binnen

het merelkoor sterft weg

nog

de zanglijster

mysterie in het duister

We omcirkelen elkaar

In gekeuvel

In een complex gesprek

In stilte

In herinneringen van een lang leven

Reikende handen raken elkaar.

Zie je die raaf vliegen?

Speels!

Een oude hand

Een oude borst

Waar eindig ik?

Waar begin jij?

Het mysterie in het duister -
duister omdat het niet te vatten is.

De cyclus van het leven.

De verschijnselen ontstaan als uit het niets, het on-
gevormde. Ze ontwikkelen zich, verbinden zich met
elkaar en verdwijnen weer in de oermaterie.. Daar
komen ze weer uit op. In andere vormen. Steeds
weer.

En dat gaat vanzelf.

De menselijke geest is onderdeel van dat kosmische
proces. Gedachten en gevoelens komen op. Ze ont-
wikkelen zich en ze verdwijnen weer.

De kosmos, bewust van zichzelf.

Zoals het vanzelf gaat.

Het wil gekend worden.

Jan Mukan Klungers
Wijhe, maart 2023

